

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Epulum Eucharisticum desiderabile.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

C A P V T X V.

Prouidentiae iudicij diuini Bonitas, in Spirituali SS. Eucharistie alimento mirifice subministrato, declaratur. Vbi etiam docetur, quam grata sit Deo, Spiritualis communio.

EA est autem Numinis bonitas, ut, quamvis multi à beneficij datore & manum & vultum auertant, tamen manum ipse non subtrahat, sed, ut exhibaret faciem in oleo (Confirmationis) & panis (Eucharistiae) cor hominis confirmet, præter sacrum Chrisma, etiam panem cœli prodigiosum prodigose porrigit, alijs porrigit deterrantibus; aut absentibus, ut porrigitur nō possint. *Qui possim ab hoc epulo abesse?* aiunt, dixisse Dianam, cum reliqui Diū adhibiti essent ab Oenco ad sacrum conuiuum, solam præteritam, aut non admisam. Longè dignius est, ut, qui ad Eucharisticum Epulum non admittuntur, dicant: *Qui possim ab hoc epulo abesse?* Et dicunt, qui Christum diligunt. Nec dicunt frustra. Nam, si defunt mortales, vel immortales eorum desiderio satisfaciunt.

Erkenbaldus de Burban vir nobilis erat, & potens, inquit Cæsarius, & tantus amator iustitia, ut nullam in iudicis respiceret personam. Hic, cum graueriter infirmaretur, lectog, decumberet, in proximâ camera, tumultum, clamoresq, fœm: neos audierunt: qui cum de causâ sciscitaretur, nullus ei circūstantiarū veritatem dicere præsumpsit. Tunc mittens vnū ex pueris, ait: præcipio tibi, sub intermissione oculorum tuorum, ut das mihi meram veritatem. Cui ille pauens respondit: Domine, domicelius meus, filius sororis vestre, fœminam vi opprimere voluit, & hec fuit causa clamoris. Ad quod verbum valde commotus, dixit militibus: Ite, & suspendite illum. Milites obedientiam simulantes, postquam egressi sunt, dixerunt ad iuicem; si occiderimus iuuenem hunc nobilem, & dominus noster, sicut opinabile est, mortuus fuerit, vel morietur, vel erimus extorres. Omnia tamen iuueni intimantes, & ut præsentia auunculi se subiraheret, commonentes, post horas aliquas ad dominum suum ingressi, se eius implesse mandatum affirmauerunt. Quinto vero die iuuenis estimans auunculum de culpa esse placatum, vel immemorem, aperto ostio, introspexit: quem ut infirmus conflexit, verbis blandis

I.
Psal. 103.15

Lucian. in
Lapithis, &
in libello de
sacrificijs.

II.
Cæsarius
lib. 9. histor.
c. 38. Simile,
si non idem
narrat Tho.
Cantiprat.
l. 2. c. 35. n. 6.